

La gent que passa

Ben segur que sí; però, no per això hem de deixar passar aquesta oportunitat per a parlar-ne. Que tothom n'hagi hagut esment, no és suficient davant l'envergadura i transcendència que representa per a nosaltres, tenint present les hores decisives que vivim, el celebrar-se un congrés intel·lectual en la nostra terra.

Un acte d'aquesta naturalesa, i molt més un com el recentment celebrat, integrat per representants de diverses nacionalitats, ens fa pensar de quina manera a l'estranger es miren el curs de la nostra situació.

Dir que tots els congressistes tingueren les més càlides expressions d'elogi per a la nostra terra i voler ara fer ressaltar la seva tesi favorable per a tots nosaltres, és cosa del tot innecessària, tota vegada que la seva ardidesa supera a tot quant ara amb lletres de motlle volguéssim transcriure.

Durant el seu pas per Catalunya, en direcció a València, alguns d'ells en visitar per primera vegada la nostra terra, quedaren admirats, més encara, extasiats. I en una de les seves evocacions fou quan tinguérem l'ocasió de conversar amb un dels integrants de la col·lectivitat dels homes de les lletres; ultra una sèrie de preguntes de caràcter purament cultural, volguérem intercalar enmig de la nostra, diguem-ne interrogació, una potser indiscreció, però intencionada. El garatx ens reí i sense perdre aquella serenitat que de primer moment descobríem en ell, ens somrigué, i a cau d'orella ens digué: «Yo conocer ahora bien a Maragall» i això ho féu, com és de suposar, amb un to afrancesat del natural.

L'home fou oportú a la nostra pregunta: Ara que ja heu trepitjat Catalunya, què opineu de la nostra literatura?

El pròxim diumenge i dilluns, rebran l'homenatge de Catalunya. I en arribar de bell nou a les seves terres els assistents al II Congrés Internacional d'Escriptors pertanyents a l'Aliança per a la Defensa de la Cultura, i heu considerat què podran dir dels catalans, tenint present que seran ells els encarregats d'inaugurar l'Exposició del Llibre, que amb aital motiu s'ha instal·lat en els baixos del «Casal de la Cultura», de Barcelona?

TEMES D'AGRICULTURA

Els adobs i sembres pel juliol

És cada dia més manifesta la carència d'adobs orgànics en la majoria de les explotacions agrícoles i per a posar-hi remei, els agrònoms dels principals països d'agricultura intensiva redoblen llurs activitats amb l'afany d'atendre la falta de fertilitzant bàsic dels conreus, tan per a sostenir la seva capacitat productora com per a aminorar el preu de cost de les fructificacions.

Està en la convicció de tot bon pagès, que la manera pràctica d'assegurar bona qualitat de fems, aquests valuosíssims promotors d'abundants collites. La constant i comprovada virtut dels fems per a convertir en plètòrics els conreus, fa que els pàgesos convinguin tots en estimar-

los com insuperables i insubstituïbles. Coincidint a considerar-los com l'element més indispensable. Res no hi ha—diuen—com els fems per a deixar les terres ben adobades. Bé és veritat que els adobs químics o artificials poden fins a cert punt suplir els primers i que l'aplicació dels adobs industrials es fa en molts casos inevitable, imprescindible i del tot necessària. Però, amb tot, el fem d'establa ben elaborat i conservat tal com ni els vents ni la pluja l'hagin desmillorat ni dissipat fent-li perdre les substàncies que l'avaloren, seguirà essent el preferit dels fertilitzants que la ciència posa a la mà per a fer rendir el màxim producte a les terres de conreu.

Així tenim que el problema dels adobs orgànics va plantejant-se d'una manera precisa i sempre més inquietant, per la reducció de les dejeccions, cosa que imposa la conveniència i fins diríem

la necessitat d'anar associant progressivament el bestiar amb les variades modalitats agro-pecuàries, ja que és aquest aspecte de la zootècnica el que pot ajudar al pagès a produir els adobs orgànics que necessita.

D'adobs n'hi han de tres classes: adobs animals, vegetals i minerals i tenen per objecte donar a les terres les substàncies de què estan mancades, o que els hi són necessaris per a un determinat cultiu.

Els adobs d'animals són els fems de moltes bèsties; aquests són els naturals.

Els adobs vegetals més usats són: plantes enterrades fresques, com les fabes, les remolatxes, i patates i altres, fulles, palles i d'altres, són plantes que les colguen i cap de mig mes, més o menys, és transformen en fems.

Els adobs més importants són, el salitre, el guix, les cendres la sal comú i alguns fosfats, o siguin adobs que continguin fòsfor.

Sembres a ple aire: Llavors: Bledes blanques, Bledes morades d'hivern, Montgetes rònegues i terrores, Enciamb escarole blanc, Bròquil blanc de Vic, cellull i cols variats i d'altres llavors.

AGUSTÍ RIFÉ VILA

LES LLETRES

CANÇO

Per una vela en el mar blau
daria un ceptre;
per una vela en el mar blau,
ceptre i palau.
Per l'ala lleu d'una virtut
mon goig daria,
i el tros que em resta, mig romput,
de joventut.
Per una flor de romaní
l'amor daria;
per una flor de romaní
l'amor doní.

JOSEP CARNER

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

UNA LOCUCIO DEL CONSELL MUNICIPAL

Els grans donen l'exemple

En cada reunió del Consell Municipal, un o altre dels seus components manifesta haver rebut queixes verbals d'abusos i robatoris de fruita comesos per xicots massa atrevits i poc escrupulosos. Sempre, però, es dona el cas de què els que es queixen ho fan d'una manera confidencial, secreta, *no volent-se comprometre*, sense donar-se compte de què, amb aquest procedir, dificulta la solució d'un problema que a tots interessa resoldre i que afecta d'una manera particular els interessos del denunciant.

El Consell està disposat a fer tot quant sigui necessari per acabar d'una vegada amb aquestes extralimitacions pròpies de la mainada, però agreujades d'una manera alarmant que requereix solució immediata. Ara bé; el Consell ha d'observar que els grans han d'ésser els primers en procurar que la seva conducta no sigui la guia de les malifetes dels infants i en aquest aspecte, hem de convenir que, dissortadament, l'exemple que donen molts d'ells, justifica aquesta afició dels minyons a apropiarse d'allò que no els hi pertany i de no preocupar-se si la fruita que arrabassen de l'arbre és verda o madura. Per què, com intentaran defensar llurs interessos els que amb una escopeta al coll i enduts per un egoisme impropï de persones que viuen una època de regeneració social, es dediquen a malmetre la riquesa natural i comuna que és la caça? Si la llei imposant una època de veda no existís, hauria d'ésser suficient el bon criteri dels caçadors per a imposar-se-la i és una vergonya demostrar que sols obren d'acord amb la raó quan les autoritats disposen de forces coercitives que imposin el compliment del deure.

El Consell Municipal de Castellar, veu amb disgust que hi hagi tants homes que tenint plena capacitat i responsabilitat siguin esclaus d'un egoisme iusà i aprofitin la circumstància de què cap força armada els amenaci, per a destruir la caça en l'època de cria (Talment els infants amb la fruita verda) i donin als seus fills el mal exemple d'obrar en profit propi, encara que sigui en perjudici notori dels altres ciutadans.

És que es pretén que el Consell es vegi en el cas de crear un cos armat que garanteixi la bona conducta dels veïns i puneixi violentment qualsevol atropell al dret comú? Si així cal fer-ho, es farà i llavors, aquells que quan uns homes disciplinats, soldats de la pau a la reraguarda, imposaven l'ordre en les cues els tractaven de

ganduls, de paràsits i d'allò que els semblava pitjor ofensa que callin i que sàpi-guen comprendre que cada poble té allò de què s'ha fet mereixedor.

De continuar aquest abús en la caça, el Consell es veurà obligat a prendre la determinació d'ordenar la recollida total d'escopetes i a prendre totes aquelles altres mesures que assegurin la imposició del bon sentit. Abans de fer-ho, però, espera que la rectificació a temps d'aquest procedir equivocat farà innecessària l'aplicació de l'acord.

I, seguint la mateixa norma, preguem a tothom qui sigui perjudicat en alguna cosa que ho posi en coneixement del Consell d'una manera formal i efectiva, que el treball de policia ciutadana l'hem de fer entre tots sense necessitat de que gent armada ens hagi d'obligar per la força a fer o deixar de fer allò que sols ha d'obeir el dictat del nostre seny.

Recordeu-ho: Els grans donen l'exemple.

La comprensió ho dirà

Tenim en el món tantes i tantes coses, que és del tot impossible compaginar-les per assolir una espècie de relació amistosa entre elles.

Per això no devem trobar molt estrany, que existint persones de tants distints caràcters, no s'entenguin les unes amb les altres.

Si en lloc de tants caràcters, fossin un número molt reduït, però completament sòlids, segurament més prompte estarien fets els pactes, gaudirien de més fermesa que no ara i estalviarien molt treball per als dirigents d'ordre públic i la justícia, puix que abundarien menys idees i per tant, menys disturbis i menys casos, que fins molts d'ells, se'ns fan estranys.

Aquest defecte, que sols per ésser tal és ja escrupulós de si mateix, fins pretén endinsar-se als llocs de més responsabilitat per a contribuir en ells també un malbarat d'idees i partits, fent que resulti un dels més greus perills que tenim entre la humanitat.

Molt s'han dedicat les grans eminències en divulgar les seves obres i repartir grans volums en els que hi ha exposades moltes idees i consells, més, per molt que

sigui el seu esforç, quants més anys passen, quants més llibres es llegeixen, més idees veuen la llum, sense trobar, però, la que a molts faci comprendre el camí per a obtenir una unió noble, fent així honor a la paraula humanitat.

Els periòdics, quals comunicats omplen de noves diverses a l'opinió pública, són els que poden aconseguir la major part de beneficis per a tots, tota vegada que estan més a l'abast de qui no ha pogut assolir-se dels volums que les grans ciències han llençat i que en ells acudeixen la major part de dirigents, tenint en compte, però, no seguir aquell vell sistema, tàctica de certs temps, on sols llegíem casos extravagants, cruels i excepcionals, perquè el periodista o redactor volia llançar una gran notícia, sense mirar que faltava en ella la realitat que ell sols pretenia explicar del cas succeït.

Hom creuria d'infinita importància que tot article o notícia, a més de basat sols amb la veritat, fos acabat amb unes paraules a espècie de consideració, que al llegir-los l'opinió pública trobés en ells un benefici, eliminant així aquell vell sistema que deixava estranyats als lectors sense produir cap profit.

Devem tenir sempre present que abans que calumniar val més callar.

Si fos possible examinar els caràcters que ostenten quins en el món viuen, es trobaria que molts pretenen fer-ho encara que sigui a costa i sofriment dels altres, per tant, aquests mai poden ésser humanitaris.

El que entre aquesta massa viu i és amant de la naturalesa, tota vegada que aquesta somriu a tots sense distinció, essent per tant el símbol amb què tothom deuria guiar-se, potser és el que està més en perill de sofrir les conseqüències per no tenir suficients forces per aguantar aquella embranzida d'un esposades doctrines, que sols usen com a arma, per a vèncer amb les seves maquiavèliques gestions en els seus propis amics.

I quan, arribat el moment que han tirat al fons del precipici a qui volia seguir la realitat de les coses, llavors queden tan frescos com si res no hagués passat.

Signem sincers. Guiem-nos sols i exclusivament pel que al venir al món hem trobat ja exposat detalladament, a l'entens que fixem-nos amb el que a força d'estudis podem transformar-lo, acompanyats de la pròpia evolució.

Examinem, en les nostres hores pacífiques, tot quant ensenya la pròpia naturalesa i estudiem tot quant per ella viu i veurem que podem assolir-ne els més bons resultats.

Els canvis que experimentem d'ençà que, degut a l'evolució podem obtenir

Un article interessant

És sempre, que llegeixo amb interès el nostre setmanari local i cada vegada que algú s'ocupa en ell d'alguna cosa de transcendència, sento la satisfacció de constatar que el nostre poble no és una cosa morta, sinó que està disposat a bregar per a aconseguir el seu millorament social.

I és l'article «Cal vetllar les activitats dels Infants», publicat la setmana passada, un dels que més ha contribuït a donar-me compte de què hi ha qui, malgrat amagar el seu nom, prefereix la tribuna lliure a l'absurda crítica rebentista de cafè, posició eficaç de l'articulista que jo aplaudeixo i estimo en el que val. El contingut de l'esmentat article mereix unes aclaracions que procuraré fer d'una manera concreta i clara per a satisfacció del titulat «Amic dels Infants n.º 1» i de tot el veïnat que haurà subscrit integrament les seves paraules.

Efectivament: La educació en els infants d'avui deixa molt que desitjar. No cal que enumeri llurs activitats en tots els aspectes puix que ja són prou detallades en l'article objecte d'aquesta resposta i he de dir que les condemno en la totalitat.

Causas? Això és un altre aspecte i mereix un comentari serè que faci possible qualificar-les amb justícia i cercar la solució en la qual hem de posar-hi tots el nostre esforç.

De moment, no hem de perdre de vista que estem passant una època de revoltes i tota revolta reporta un desequilibri en tots els ordres, conseqüència lògica puix que elles es produeixen per a aconseguir un canvi de sistemes i de procediments. Si a més de tenir en compte que aquesta sotragada que és tota revolució és acusada a cada llar, recordem que l'infant copsa i assimila amb gran facilitat tots els fets i llurs derivacions que es

produeixen al seu entorn, trobarem explicada l'accentuació dels seus instints naturals manifestats en totes èpoques.

Corregir-los és missió de tots i en particular, dels pares, dels mestres i dels que tenen encarregada la direcció de la educació llur des dels Consells municipals.

Això és el què cal fer i per començar, en nom del Consell i de la Conselleria de Cultura, exigeixo de l'articulista, que, amb la màxima urgència, porti al Consell una nota expressiva dels veïns que ell ha vist entreguen a llurs fills revistes i llibres pornogràfics; ho demana el nostre bon nom i, per tal d'escatir-ho, arribarem on calgui.

Pel que fa referència als mestres, dec haver de dir que em consta que estan fent tots els esforços per a corregir els defectes que els infants porten del carrer (Via oberta a totes les expansions) i que, si no fan més, es per impedir-los-hi les constants variacions que la guerra ha fet necessàries. Per tal de superar el gros inconvenient de la inestabilitat en l'escola, el dia 17 de juny darrer, fou demanada a la Inspecció la reestructuració total de la mateixa i tenim impressions immillorables de què serà atesa la nostra petició que consisteix en refundre els dos grups en un sol de deu graus amb el nomenament d'un director sense grau, factor importantíssim que permetrà que aquell mestre que tingui al seu càrrec la direcció de l'escola podrà dedicar-se plenament a aquella tasca imprimint una orientació uniforme i regular amb el manteniment d'una estreta relació entre els diversos graus i sense que l'haver de donar classe interrompi la seva actuació directora.

Una cosa observo en l'article al qual em refereixo que em desplaça per entendre que l'autor s'ha deixat portar per les seves concepcions antiquades i que prefereix carregar totes les culpes a una innovació que no cercar la possibilitat de fer-la més perfecta. És aquella interjecció tan intencionada de: Oh la coeducació!

La coeducació, sistema perfectament racional, no fa altra cosa que posar en relació des de llur entrada a la vida als que per llei natural han estat creats per a viure junts. Si ara, junts, s'esgarrien, junts entraran de nou en el camí que tots desitgem però mai hem de caure en l'error de carregar les culpes de les extralimitacions dels infants a la coeducació.

Si junts col·laborem a dificultar el progrés d'aquesta eufòria infantil mal inclinada i encaminar-la cap a les seves expansions normals, farem una bona obra; però,

és precis de renunciar al a còmoda posició d'esperar a que tot ens ho resolguin els altres i sense deixar-nos portar per un afecte exagerat als nostres fills que ens els fa semblar excepcions, ajudar els mestres i al Consell d'una manera franca i directa.

L'«Amic dels Infants» em penso que en tindrà una gran satisfacció i nosaltres assegurem que també.

LLUÍS MONTAGUT

COMISSIO ESPECIAL PER A L'ADMINISTRACIO DE LA PROPIETAT URBANA

Aques a Comissió fa avinent a tot aquells veïns que tinguin rebuts pendents de pagament de les cases que habiten, la necessitat de què passin com més prompte millor a fer-los efectius a les Oficines d'aquesta Comissió, en evitació d'haver d'emprar altres mitjans sempre enutjosos i molt més davant les actuals circumstàncies.

Castellar del Vallès, 9 de juliol del 1937

El President,
Bartomeu Gelis

NOTICIARI

EL CERTIFICAT DE TREBALL

Assabentats de l'Ordre del Conseller de Treball i Obres Públiques de la Generalitat, que conté aclariments sobre el lliurament i possessió del Certificat de Treball, per creure-ho d'interès general publiquem la mateixa, que diu així:

Primer: Els certificats dels treballadors del camp, seran lliurats pels Ajuntaments dels Municipis de la residència dels interessats, prèvia exhibició del carnet sindical.

Segon: Els certificats dels treballadors del mar, seran lliurats per les empreses col·lectivitzades a què pertanyin els interessats o pel patró al qual prestin servei.

Tercer: Els certificats dels estudiants que assisteixin a la Universitat o Centre d'ensenyament corresponent. Els dels estudiants lliures serà lliurat pel Sindicat a què pertanyin.

Quart: Els certificats dels jubilats que no tinguin seixanta-cinc anys d'edat, serà lliurat, en forma de certificat de jubilació, per la casa a què pertanyin.

Els jubilats que no tinguin seixanta-cinc anys d'edat i que no cobrin jubilació,

des d'uns anys a aquesta època, no deuen afectar a ningú, puix que també canvien les generacions i el més natural és facilitar el concurs i l'avenç que a mida que elles van succeint-se, a força del perfeccionament en la manera de viure ens deixem d'uns a altres.

Es comprèn una tàctica equivocada la la traçada per sempre per un sol camí, tota vegada que la ciència ens ofereix continuament nous invents dels quals gaudim de tants avantatges i que el món en conjunt, en aparença, no és més que un llibre d'estudis sens fi, dels quals sols amb la nostra comprensió podem aprofitar.

QUIRZE MORERA

seran considerats obrers en atur i per tant, els serà aplicable el que disposa respecte dels obrers parats.

Cinquè: El certificat dels treballadors que prestin servei a les organitzacions antifeixistes o sindicals, serà lliurat per la respectiva organització.

Sisè: Els obrers en atur forçós, presentaran llur carnet sindical al Departament de Treball, on els serà lliurat el certificat corresponent.

Setè: El certificat de treball dels patrons consistirà en el rebut corrent de la contribució industrial.

Vuitè: Els certificats de treball corresponents a les professions liberals, seran lliurats pels Sindicats corresponents.

Novè: El certificat corresponent als refugiats, serà lliurat pel Comitè Central de Refugiats.

Desè: Els treballadors estrangers, hauran de posseir, igual que els treballadors nacionals, el corresponent certificat.

La responsabilitat derivada de la falsedat sobre la nacionalitat dels estrangers incumbirà als interessats.

Onzè: Els dubtes que puguin oferir els certificats de treball, seran resolts per les Autoritats d'Ordre Públic.

Heu de fer constar a més, que deuran haver de proveir-se del susdit certificat de treball, tots els ciutadans assalariats d'ambdós sexes, el qual servirà com a document d'identitat a tots els efectes procedents. Serà signat per triplicat, per l'interessat i per la casa on treballa, o per l'organisme corresponent, quedant un exemplar a poder de cada un d'ells i el tercer serà tramès per la casa o organisme corresponent al Departament de Treball de la Generalitat, als efectes d'Estadística.

Els ciutadans que a causa d'impossibilitat física no puguin treballar, es proveiran d'un certificat lliurat per un Llicenciat o Doctor en Medicina que exerceixi la professió, en el qual es farà constar el nom, cognoms i domicili de l'interessat i del Llicenciat o Doctor que el lliuri i la causa de la incapacitat.

A requeriment dels Agents de l'Autoritat, tots els ciutadans estan obligats a exhibir el certificat de treball.

Queden exclosos de l'obligació de posseir el certificat de treball, els combatents antifeixistes, les forces armades al servei del Govern legítim, l'Autoritat i els seus Agents, els homes d'edat superior a seixanta-cinc anys i les dones que es dediquin a treballs domèstics. Pel que es refereix als funcionaris dels Organismes Oficials, serà suficient la presentació de les targetes d'identitat respectives. Els exceptuats es proveiran d'un document acreditatiu de llur personalitat.

ASSEMBLEES

La Junta interina de la «Mútua Castellarenca» té convocats als seus socis a una reunió general extraordinària que tindrà lloc el proper diumenge, dia 11 del corrent mes, en el Saló Municipal d'Espectacles a dos quarts d'onze del matí, per tal de tractar de la situació econòmica de l'entitat, nomenament definitiu de Junta i altres assumptes generals.

El Sindicat U. G. T. ha convocat als seus afiliats pertanyents a les Seccions Fabril, Tèxtil i annexes a una Assemblea que tindrà lloc en el Saló Municipal d'Espectacles el proper dilluns, dia 12, a les 9 del vespre, per la constitució definitiva del Sindicat Fabril, Tèxtil i annexes i nomenament de la Junta Directiva.

LA RECAPTACIO A PROFIT DE LA CREU ROJA

Podem adelantar al nostres llegidors que la recaptació, subscripcions i festivals efectuats a profit de la Creu Roja de Sabadell, fins a la data suma un total de 2.018 pessetes. Manquen algunes subscripcions que encara no han estat entregades a la Comissió, tot seguit que coneixem el resultat total ja ho farem públic.

NAIXEMENT

Dia 3. — Maria Olivé Ventura, filla de Jaume i de Caterina.

L'enhorabona als pares i familiars.

MOVIMENT DE POBLACIO

El mes de maig es registrà el següent moviment de població:

Naixements: Maria Prats Jimeno, Valentí Curtiells Serrabasa, Josep Folqué Alcobarro i Francesca Deu Padrós. Total 4.

Casaments: Marcel·lí Gili Munt amb Antònia Rusiñol Clapés. Total 1.

Defuncions: Manuel Casado Gonzalez. Total 1.

Durant el passat mes de juny s'ha registrat el següent moviment de població:

Naixements: Isabel Angula Sampera, Pere Carbonés Solà i Rosa Munt Vila. Total 3.

Casaments: Cap.

Defuncions: Cap.

FARMACIA de torn per a diumenge, Major, 16

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Ramon Serratusell - Carrer Molí.

CASTELLARENCS!!!

ANUNCIED A «LA FARGA»

Ja ets subscriptor
de
La Farga

